

Roger Viñas guanya una gran ultra de l'Emmona neutralitzada pel mal temps

La meteorologia, que ja ha obligat a aturar part dels corredors a Vallter al migdia, s'ha complicat definitivament al vespre | El corredor de Ripoll havia arribat al km 150 de 172 amb més d'una hora de marge | Gemma Avellí (gran ultra), Pol Bertran i Mariona Masanas (ultra) així com Marc Carós i Núria Ferrer (trail), els altres guanyadors de la jornada

Fotos de l'[Emmona 2015](#) (Josep Maria Montaner)

Fotos de l'[Emmona 2015](#) (Marc Cargol)

Roger Viñas, guanyador de la gran ultra de l'Emmona, al Puigmal. Foto: Josep Maria Montaner

Roger Viñas tenia un somni: [la gran ultra de l'Emmona](#). El corredor de Ripoll havia dedicat la temporada exclusivament a preparar la disputa de les primeres 100 milles del Pirineu català i aquest cap de setmana ha demostrat que ho havia fet a consciència. Va ser un dels dos únics participants en poder arribar a Campdevànol, al quilòmetre 150 de 172, just abans que es

neutralitzés la prova a causa del mal temps. Tot i això, i després d'agafar el cotxe fins a Sant Joan de les Abadesses, va voler passar per sota de la línia de meta del passeig del Comte Guifré per tal d'assaborir una victòria més que merescuda.

La gran ultra, que es disputava per primera vegada, va arrencar divendres a les set de la tarda. Poc més de 24 hores després l'organització decidia neutralitzar-la a causa de les fortes tempestes que descarregaven a pràcticament tot el Ripollès després d'una jornada que ja havia estat complicada a nivell meteorològic. Gemma Avellí, per la seva banda, va ser l'única dona capaç d'arribar a Planoles, al quilòmetre 100.

Joel Jaile, en els primers metres de la gran ultra de l'Emmona. Foto: Marc Cargol

L'ultra de 123 quilòmetres tampoc es va poder completar. El campdevanolenc Pol Bertran va ser declarat guanyador en ser el primer en arribar al seu poble natal, a tot just vint quilòmetres de la meta mentre que Mariona Masanas va endur-se la victòria en categoria femenina després de passar per Planoles. Al trail, que per primera vegada s'acabava a Planoles després d'allargar la distància fins al 67 quilòmetres, el ripollès Marc Carós no va fallar i es va endur el triomf amb 8 hores, 50 minuts i 55 segons, nou minuts menys que el seu amic Manel Amor i amb un quart d'hora de marge sobre Jordi Martín. En dones, triomf de Núria Ferrer (11:50:25) per davant de Marian Bertolo i Núria Villegas, en l'única cursa que es va poder acabar amb normalitat.

Primers quilòmetres de l'Emmona, a la serra Cavallera. Foto: Josep Maria Montaner

La boira condiciona la primera nit

La gran ultra de l'Emmona va començar amb molta expectació el divendres a les set del vespre. Els veïns de Sant Joan de les Abadesses, com sempre, van respondre i van omplir el passeig del Comte Guifré per acomiadar els valents que s'atrevien amb unes xifres temibles: 172 quilòmetres, 12.000 metres de desnivell positiu i 22 cims de més de 2.000 metres. Roger Viñas, conscient que jugava a casa, es va avançar un parell de metres respecte la resta de favorits i es va dedicar a saludar a tothom en l'arrencada de la cursa on es donava una volta pel centre de Sant Joan.

Tanmateix, les hostilitats van començar ben aviat. El basc Imanol Aleson, tot un especialista en les llargues distàncies i que ostenta el rècord de l'Ehunmilak, es va situar en primera posició amb un ritme molt alt. Va passar pel Taga com a líder fent honor al dorsal 1 i va baixar a tota velocitat en direcció Pardines on va ser rebut per desenes de veïns amb esquelles. Per darrera, a sis minuts, hi va passar Miguel Martínez, un "outsider" respecte el grup dels favorits, i que finalment acabaria en onzena posició superant el pas pel coll de la Creueta. Tercer, a onze minuts d'Aleson, arribava a Pardines un Roger Viñas que rebia el suport d'una autèntica legió de familiars amb unes «xapes» commemoratives de l'Emmona a la solapa. El corredor de Ripoll s'havia perdut just després de coronar el Taga -ho havia fet en segona posició- i això el va obligar a augmentar el ritme per recuperar part del temps perdut. L'anècdota del primer gran avituallament de la cursa la va posar Joel Jaile, un dels principals atractius de la prova malgrat que va acabar abandonant a Fontalba, bevint una Voll Damm fent bona la seva llegenda.

Imanol Aleson, primer líder de la gran ultra de l'Emmona. Foto: Josep Maria Montaner

La cursa, després del bon ambient viscut a Pardines (km 20), es va començar a complicar en l'ascens al coll dels Tres Pics. Era de negra nit i la boira va començar a limitar la visibilitat dels corredors. Davant d'aquesta situació Aleson va afliurar la marxa i, ràpidament, els participants van anar agrupant-se per evitar perdre's. Això va fer que a la mitjanit, en el tram que els portava fins a Setcases, la cursa la comandés un grupet de set corredors amb Pablo Criado, Roger Viñas, Javier Puit, Miquel Silva, Miguel Mataix, Patxi Rubio i el mateix Aleson. A poca distància hi havia altres corredors com el vallesà Jaume Folguera, que ja sabia què era pujar al podi a l'Emmona - [segon el 2012](#)- i que [el 2014 havia estat cinquè](#).

La boira va fer reduir molt la marxa dels participants i es van començar a allargar els temps de pas previstos. A més, la majoria de corredors no es van estalviar perdre's poc abans de Setcases. La situació però va anar millorant a mesura que avançava la matinada i, després de pujar al Costabona, es dirigien a Vallter, al quilòmetre 59, punt previ al tram més tècnic i dur de la gran ultra.

Roger Viñas, tercer a Pardines, al costat de Jordi Gamito. Foto: Arnau Urgell

Roger Viñas, líder en solitari

Roger Viñas va arribar com a líder en solitari a l'estació d'esquí de Vallter 2000. Després de descansar una mica va sortir de l'avituallament a les cinc en punt del matí, tot just cinc minuts abans que arribessin els seus perseguidors, Imanol Aleson i Jaume Folguera. El corredor de Ripoll va fer bo el seu coneixement del terreny en el pas pel Bastiments, el Noucreus i la resta de muntanyes de la travessa de Núria per ampliar distàncies. Al complex de muntanya de la Vall de Ribes, al quilòmetre 75, hi arribava amb mitja hora de marge sobre el dorsal número 1.

La situació no va canviar en l'ascens al Puigmal, passant pel pic d'Eina i Finestrelles. Viñas va ser el primer en coronar el sostre de la prova amb 42 minuts sobre Aleson. A Fontalba, al km 89, hi arribava amb bona cara. «Més enllà d'estar carregat pels quilòmetres que porto no tinc cap molèstia específica», explicava a **NacióMuntanya** abans d'arribar a l'avituallament. Les diferències no només es mantenien sinó que augmentaven lleugerament (45 minuts) respecte un corredor basc que mostrava amb el gest la sensació de no estar passant els millors moments. Jaume Folguera, tercer a Vall de Núria, abandonaria abans d'arribar a Fontalba, i el tercer lloc l'assumien un grup de quatre corredors -Miguel Mataix, Egoitz Aragón, Javier Puit i Patxi Rubio- a una hora i 40 minuts del líder. Txomin Isuntza, Pablo Criado i Felipe Artigue els estalonaven a pocs minuts.

Mentrestant, Roger Viñas ja descansava a Planoles, al quilòmetre 100 de la gran ultra. «La cursa comença a Planoles», havia repetit els dies previs el corredor de Ripoll. Per darrera es mantenien les distàncies mentre el temps es començava a complicar. Les tempestes descarregaven amb força als punts més alts, amb calamarsa inclosa, i l'organització es veia obligada a neutralitzar els participants que encara no havien passat per Vallter.

El líder de la gran ultra, per la seva banda, arribava a la collada de Toses i al pla d'Anyella poc abans que comencés a ploure en aquest sector. En l'ascens al coll de la Creueta, quilòmetre 125 i

punt més a l'oest del traçat, encara ampliava l'avantatge a 50 minuts. Es mostrava optimista i amb ganes d'afrontar el darrer terç de la cursa. Menys content es veia Imanol Aleson que, mig renegant, s'exclamava: «Qui recoi ha pogut inventar això!».

Roger Viñas, líder destacat de la gran ultra de l'Emmona, al pla d'Anyella. Foto: Marc Cargol

Les tempestes obliguen a la neutralització

A mesura que avançava la tarda la situació meteorològica es complicava. Les tempestes anaven guanyen intensitat i extensió. Tot plegat va suposar que a dos quarts de vuit del vespre l'organització decidís la neutralització de les tres curses i l'evacuació de tots els corredors. També es va acordar de donar com a bones les classificacions provisionals i, d'aquesta manera, Roger Viñas es convertia en el primer guanyador de la gran ultra ja que havia estat el primer d'arribar a Campdevàrol, al quilòmetre 150. El de Ripoll, que havia plantejat continuar corrent fora de competició fins a la meta, finalment va optar per desplaçar-se amb cotxe a Sant Joan de les Abadesses i assaborir envoltat dels seus la mel de la victòria.

Aleson també va poder arribar a Campdevàrol una hora i tretze minuts després de Viñas mentre que Patxi Rubio, Egoitz Aragón i Miguel Mataix continuaven junts en tercera posició en neutralitzar-se la prova. Per darrera se situaven Felipe Artigue i Pablo Criado mentre que Javier Puit havia perdut posicions i havia arribat al coll de la Creueta juntament amb Txomin Isuntza.

[Fotos de l'Emmona 2015: Sant Joan, Fontalba i pla d'Anyella](#) (Marc Cargol)

[Fotos de l'Emmona 2015: serra Cavallera i Puigmal](#) (Josep Maria Montaner)

[Classificacions de l'Emmona 2015: gran ultra, ultra i trail](#)

Arribada de Roger Viñas com a guanyador de la gran ultra de l'Emmona Foto: Marc Cargol

Imanol Aleson, segon al pas per Fontalba. Foto: Marc Cargol

[seguiment]47[/seguiment]

Sortida de l'ultra 123 km de Sant Joan de les Abadesses. Foto: Marc Cargol

L'espectacularitat de paisatge de l'Emmona. Foto: Josep Maria Montaner

[Sistema de geoposicionament de tots els corredors de l'Emmona](#)

[Especial Emmona: notícies, vídeos fotografies i classificacions](#)

[Palmarès de l'Emmona 2010-2014](#)

[Més de 900 fotografies de l'Emmona 2014](#)